

Sygn. akt XV Ca 1554/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Wysocki (spr.)

Sędziowie :SSO Maciej Rozpędowski

SSO Arleta Lewandowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Plank-Fabiś

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2015 roku w Poznaniu

sprawy z powództwa małoletniego P. S. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego M. S.

przeciwko K. C.

o ustalenie ojcostwa i alimenty

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kościanie

z dnia 30 września 2014 r.

sygn. akt III RC 97/14

oddala apelację.

/-/ M. Rozpędowski /-/ M. Wysocki /-/ A. Lewandowska

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 września 2014r. wydanym w sprawie III RC 97/14 Sąd Rejonowy w Kościanie w sprawie z powództwa małoletniego P. S. działającego przez matkę M. S. przeciwko K. C. o ustalenie ojcostwa i alimenty, ustalił, że pozwany K. C., nazwisko rodowe C., syn H. i G., ur. (...) w G. (...)PESEL (...), zam. (...)-(...) G. W., ul. (...) jest ojcem małoletniego powoda P. S. ur. (...) w K., PESEL (...), syna M. S. PESEL (...), którego akt urodzenia sporządzony został w Urzędzie Stanu Cywilnego w K. pod numerem (...) (pkt 1); nadał małoletniemu powodowi nazwisko (...) (pkt 2); zasądził od pozwanego K. C. na rzecz małoletniego powoda P. C. (1) alimenty w kwocie po 200zł miesięcznie, począwszy od dnia 1 maja 2014r., płatne z góry do dnia 25-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat do rąk matki małoletniego powoda M. S. (pkt 3); w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt 4); nie obciążył stron kosztami postępowania (pkt 5); a także wyrokowi w pkt 3 nadał rygor natychmiastowej wykonalności (pkt 6).

Wydając p owyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. nie jest i nie była nigdy zamężna. W przeszłości pozostawała w związku z pozwanym K. C.. Z tego związku mają starsze dziecko – syna M. C. (1) ur. (...) Od 2011r. M. S. i K. C. spotykali się i współżyli fizycznie z częstotliwością ok. dwa razy w miesiącu. Ostatni raz przed urodzeniem małoletniego powoda współżyli pod koniec lipca lub na początku sierpnia 2013r. W okresie związku z pozwanym matka małoletniego powoda nie współżyła z innymi mężczyznami. W wyniku współżycia fizycznego z pozwanym M. S. latem 2013r. po raz drugi zaszła w ciążę, przy czym zorientowała się, że jest w ciąży pod koniec sierpnia 2013r. i niezwłocznie poinformowała o tym pozwanego. Na początku września 2013r. udała się do lekarza ginekologa, który po przeprowadzeniu badania stwierdził, że matka powoda jest w 4 tygodniu ciąży. Po wizycie u lekarza matka powoda poinformowała pozwanego o wyniku badania ginekologicznego, pozwany natomiast w tym czasie kwestionował swoje ojcostwo, twierdził, że nie jest ojcem mającego się urodzić dziecka. M. S. miała wyznaczony termin porodu na dzień 1 maja 2014r, a w dniu (...) urodziła dziecko, małoletniego powoda P. S., którego ojcem jest pozwany K. C.. Po urodzeniu dziecka matka powoda poinformowała o tym fakcie pozwanego, zaś pozwany nadal kwestionował swoje ojcostwo.

W związku z urodzeniem małoletniego P. S. pozwany K. C. nie poniósł dotąd żadnych wydatków, od urodzenia małoletniego nie przyczyniał się też w żaden sposób do ponoszenia jego kosztów utrzymania.

Matka małoletniego powoda M. S. ma 28 lat, z zawodu jest technikiem masażystą, jednak nie pracuje zawodowo, opiekuje się dziećmi i niepełnosprawnymi członkami swojej rodziny (matką i siostrą matki), do lipca 2013r. otrzymywała z tytułu pełnienia opieki nad matką świadczenia w postaci zasiłku, zaś od lipca 2013r. wstrzymano wypłatę tych świadczeń. W przeszłości podejmowała prace dorywcze świadcząc usługi jako masażysta. Po ustaniu prawa do zasiłku dla opiekuna, od 26 sierpnia 2013r. M. S. została zarejestrowana jako bezrobotna bez prawa do zasiłku z tego tytułu.

Decyzją Burmistrza Ś. z dnia 27 czerwca 2014r. M. S. ponownie uzyskała, od maja 2014r, prawo do świadczenia z tytułu opieki nad niepełnosprawnym członkiem rodziny i otrzymuje to świadczenie w wysokości po 520zł miesięcznie. Jednocześnie otrzymała również spłatę świadczeń za okres od 1 lipca 2013r. do 30 kwietnia 2014r. w kwocie po 520zł miesięcznie. W związku z przyznaniem tego świadczenia matka małoletniego powoda wyrejestrowała się z rejestru osób bezrobotnych. Dochody w postaci świadczenia dla opiekuna stanowią jedyne jej źródło dochodu. Wyrokiem z dnia 13 sierpnia 2014r. (sygn. III RC (...)) zasądzono od pozwanego K. C. na rzecz małoletniego M. C. (1) alimenty w kwocie po 250zł miesięcznie. Obecnie M. S. otrzymuje te świadczenia z funduszu alimentacyjnego, wcześniej otrzymywała również z funduszu alimentacyjnego świadczenie w wysokości po 200zł, ustalone jako zabezpieczenie roszczenia w sprawie III RC (...). Ponadto na starszego syna M. otrzymuje też zasiłek rodzinny w kwocie po 77zł miesięcznie. M. S. zamieszkuje wraz z małoletnim powodem i starszym synem wspólnie ze swoimi rodzicami, przy czym jej ojciec pracuje osiągając wynagrodzenie w kwocie ok. 1.300zł, zaś matka nie ma dochodów poza zasiłkiem pielęgnacyjnym w kwocie ok. 150zł miesięcznie. Ponadto wspólnie z M. S. zamieszkuje członek jej dalszej rodziny-siostra matki, która pobiera rentę socjalną i rodzinną w łącznej wysokości ok. 2.000zł. M. S. z domownikami prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Nie przekazuje na wspólne utrzymanie stałych kwot, lecz dokłada się do wydatków w miarę potrzeb i swoich możliwości. Z majątku matka małoletniego powoda posiada samochód R. (...) rocznik 2000, kupiony za kwotę 4.000zł, na który to zakup M. S. przeznaczyła pieniądze otrzymane jako spłatę zasiłku dla opiekuna.

Małoletni powód ma obecnie ukończone 5 miesięcy, jego potrzeby nie odbiegają od przeciętnych potrzeb dzieci w jego wieku, nie choruje przewlekle i nie jest leczony specjalistycznie, koszty jego utrzymania jego matka ocenia na ponad 400zł miesięcznie.

Pozwany K. C. ma 35 lat, z zawodu jest piekarzem. Choruje na zmiany zwyrodnieniowe odcinka piersiowego kręgosłupa po przebytej chorobie S., na dyskopatię, zmiany zwyrodnieniowe stawów łokciowych, zmiany w stawie barkowym i nadciśnienie tętnicze. Ponadto cierpi na znaczne osłabienie ostrości wzroku oka lewego. Z tych przyczyn zaliczono go do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym, w orzeczeniu o niepełnosprawności z dnia 12 marca 2012r. ustalono, że jego niepełnosprawność powstała przed 16 rokiem życia, a ponadto ustalono, iż pozwany może podjąć pracę lekką, nie obciążającą kręgosłupa i stawów łokciowych, na stanowisku przystosowanym, zaś orzeczenie to zostało wydane na okres do 11 marca 2015r. Stan zdrowia pozwanego wymaga nakładów finansowych

związanych z wyjazdami na wizyty lekarskie oraz na leki. W przeszłości, do września 2013r. pozwany otrzymywał rentę z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 22 sierpnia 2013r. K. C. złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, a następnie złożył odwołanie od decyzji ZUS. W czasie rozpoznawania tego odwołania, od dnia 1 października 2013r. pozwany był zarejestrowany jako osoba bezrobotna i otrzymywał z tego tytułu zasiłek w wysokości brutto miesięcznie 715,50zł – za styczeń 2014r., 646,70zł – za luty i marzec 2014r. oraz 172,50zł netto za okres od 1 do 8 kwietnia 2014r., a ponadto otrzymywał zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153zł miesięcznie. Od dnia 9 kwietnia 2014r. pozwany nadal był zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku i otrzymywał jedynie zasiłek pielęgnacyjny. W tym czasie pożyczał pieniądze na utrzymanie od brata i od znajomych, łącznie zapożyczył się na kwotę 1.300zł. W lipcu 2014r. rozstrzygnięto odwołanie pozwanego od decyzji ZUS i pozwany ponownie otrzymał uprawnienie do renty z tytułu niezdolności do pracy i otrzymuje to świadczenie w wysokości 747,94zł brutto miesięcznie. Świadczenie to jest zajęte z powodu egzekucji alimentów zasądzonych na rzecz małoletniego M. C. (1), w związku z czym kwota do wypłaty wyniosła 463,65zł w lipcu oraz po 324,07zł w sierpniu i we wrześniu 2014r., pozwany nadal pobiera też zasiłek pielęgnacyjny. K. C. w ostatnim czasie otrzymał również spłatę świadczenia rentowego za okres, za który renta nie była mu wypłacana w łącznej kwocie 2.300zł, z czego zwrócił bratu i znajomym pożyczone wcześniej pieniądze. K. C. zamieszkuje z rodzicami, przy czym nie prowadzi wspólnie z nimi gospodarstwa domowego, nie ponosi opłat za wspólnie zajmowane mieszkanie. Poza małoletnim powodem ma na utrzymaniu dwóch starszych synów, M. C. (2), na rzecz którego zostały ustalone alimenty w wysokości po 300zł miesięcznie, które to alimenty pozwany płaci, oraz M. C. (1), pochodzącego ze związku z M. S., na którego alimenty zasądzone zostały w kwocie 250zł miesięcznie i prowadzona jest ich egzekucja. Pozwany posiada też zadłużenie wobec byłej żony P. C. (2) z tytułu podziału majątku wspólnego, przy czym należność wynosi 18.650zł i co do tej należności prowadzone jest postępowanie egzekucyjne.

W czasie trwania postępowania w niniejszej sprawie Powiatowe Urzędy Pracy w K., G. i P. dysponowały ofertami pracy dla osób z orzeczonym stopniem niepełnosprawności, przy czym oferty PUP w K. zawierały propozycje wynagrodzenia w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę w przeliczeniu na pełen wymiar czasu pracy, oferta PUP w G. zawierała propozycję wynagrodzenia w wysokości 1.680zł, natomiast oferty PUP w P. zawierały propozycje wynagrodzenia od 1.680zł do 2.100zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zeznań stron, dowodu z opinii z badania DNA stron, a także zgromadzonych w sprawie dokumentów.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, Sąd Rejonowy dokonał następujących rozważań prawnych:

W pierwszej kolejności, wskazując na treść przepisów art. 62 kripo, art. 72 kripo oraz art. 84 kripo i art. 85 kripo, Sąd Rejonowy stwierdził, że pozwany jest objęty domniemaniem z art. 85 § 1 kripo, a domniemanie to nie zostało obalone w toku postępowania dowodowego, które wykazało, że matka małoletniego w tym czasie nie współżyła z innymi mężczyznami. Ponadto ojcostwo pozwanego w przeprowadzonej opinii z badania DNA w niniejszej sprawie zostało potwierdzone i to z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością. W związku z tym Sąd I instancji ustalił, że pozwany K. C. jest ojcem małoletniego powoda P. S..

Ponieważ w niniejszej sprawie matka małoletniego powoda i pozwany nie złożyli zgodnych oświadczeń w sprawie nazwiska małoletniego, bowiem matka małoletniego wniosła, by małoletni nosił jej nazwisko, zaś pozwany wniósł, aby małoletni nosił jego nazwisko, to Sąd ten na podstawie art. 89 § 1 kripo, nadał małoletniemu powodowi nazwisko utworzone przez połączenie nazwiska matki z nazwiskiem ojca.

Następnie powołując się na treść przepisów art. 133 kripo i art. 135 kripo, Sąd Rejonowy stwierdził, że biorąc pod uwagę wiek małoletniego powoda oraz okoliczność, że zamieszkuje on wraz z matką, można zasadnie uznać, że M. S. wypełnia swój obowiązek alimentacyjny względem powoda poprzez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie. Matka małoletniego nie pracuje zawodowo, lecz w ocenie Sądu nie ma obecnie możliwości podjęcia pracy zarobkowej. Sprawuje bowiem osobistą pieczę nad małoletnim powodem, a także nad starszym synem M., a ponadto

sprawuje opiekę nad dwoma niepełnosprawnymi osobami – członkami jej rodziny. Utrzymuje się ze świadczenia dla opiekuna, którego wysokość wynosi 520zł i uzyskiwanie tego dochodu, wyczerpuje aktualnie jej możliwości zarobkowe. Z kolei pozwany K. C., w ocenie Sądu I instancji, nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych. Oceniając możliwości zarobkowe zobowiązanego należy brać pod uwagę nie dochód faktycznie uzyskiwany, lecz ten, który zobowiązany może uzyskać, przy wykorzystaniu w pełni swoich możliwości w tym zakresie. Przy czym osoba zobowiązana do alimentacji, zwłaszcza małoletniego, niezdolnego do samodzielnego utrzymania dziecka, powinna w pełni wykorzystywać posiadane kwalifikacje i siły, wykazać maksimum starań tak, aby uzyskać dochody niezbędne do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej. Pozwany utrzymuje się obecnie z niskiej renty i zasiłku pielęgnacyjnego, które to świadczenia nie wystarczają na zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb oraz nałożenie na utrzymanie starszych synów M. i M. w ustalonej wysokości. Pozwany jednakże nie czyni żadnych starań o zwiększenie swoich dochodów poprzez podjęcie odpowiedniego zatrudnienia. Co prawda pozwany ma orzeczoną niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym i jest częściowo niezdolny do pracy, jednakże stopień niepełnosprawności pozwala mu na podjęcie odpowiedniego zatrudnienia. Schorzenia pozwanego ograniczają dość poważnie jego możliwości zarobkowe, jednak nie sposób przyjąć, by pozwany był całkowicie tych możliwości pozbawiony. O ile K. C. ze względu na stan zdrowia, może mieć trudności ze znalezieniem zatrudnienia w wyuczonym zawodzie (piekarz), to z całą pewnością, przy dołożeniu należytej staranności może podjąć inną pracę odpowiednią ze względu na stan zdrowia i zgodną ze wskazaniami lekarskimi, choćby w niepełnym wymiarze czasu pracy. Przeprowadzone wywiady w okolicznych urzędach pracy wykazały bowiem, że urzędy dysponują licznymi ofertami przeznaczonymi dla osób niepełnosprawnych. Biorąc powyższe pod uwagę należało uznać, że pozwany może i, jako osoba zobowiązana do alimentacji trojga dzieci, powinien zwiększyć swą aktywność zarobkową i podjąć zatrudnienie odpowiednie ze względu na stan zdrowia, które umożliwiłoby mu uzyskiwanie dodatkowych dochodów, co z uwagi na obciążenie obowiązkiem alimentacyjnym, pozwany winien uznać za konieczność i priorytet.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia i rozważania Sąd Rejonowy uznał, iż obecnie adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, którego koszty utrzymania nie odbiegają od przeciętnych kosztów utrzymania dzieci w jego wieku, oraz do możliwości zarobkowych pozwanego będzie kwota po 200zł miesięcznie.

W pozostałej części powództwo o alimenty jako przekraczające możliwości zarobkowe pozwanego należało oddalić.

O kosztach Sąd ten orzekł na podstawie art. 102 kpc.

Z kolei na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany K. C., który zaskarżył go w części, tj. w zakresie pkt. 3 ponad kwotę 100zł miesięcznie. Sądowi I instancji w/w zarzucił przy tym:

1) naruszenie art. 135 § 1 krioop poprzez:

- nieustalenie rzeczywistego zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego P.

S.;

- błędne przyjęcie, że płacenie alimentów w wysokości po 200zł miesięcznie odpowiada zarobkowym możliwościom pozwanego;

- tendencyjne i nie znajdujące oparcia w stanie faktycznym ustalenie możliwości zarobkowych pozwanego;

- pominięcie zasady równej stopy życiowej z rodzicami i zapewnienie małoletniemu środków na utrzymanie w wysokości wyższej, niż ma pozwany;

2) niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia art. 233 § 1 kpc poprzez jego pominięcie i nieustalenie rzeczywistego zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego P. S.;

3) sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału wskutek naruszenia:

- art. 233 § 1 kpc poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie w sposób niewszechstronny, bowiem z pominięciem, że pozwany oczekuje na dwa zabiegi operacyjne endoprotezy łokcia prawego i lewego a także na operację endoskopii barku lewego, ma duże zmiany zwyrodnieniowe w odcinkach piersiowym i lędźwiowym kręgosłupa, wielopoziomową dyskopatię, znacznie zredukowany kanał rdzeniowy w odcinku piersiowym, przebył chorobę S. (obumieranie tkanki kostnej i chrzęstnej, deformacja kręgosłupa), której skutki są nieodwracalne, stwierdzono u niego zmiany patologiczne w postaci guzków S., cierpi na nadciśnienie tętnicze, całkowicie nie widzi na jedno oko, co w istotny sposób wpływa na zdolności zarobkowe; nieustalenie, czy którekolwiek ze stanowisk pracy wymienionych w pismach Urzędów Pracy byłoby odpowiednie dla pozwanego ze względu na jego stan zdrowia;

- art. 233 § 1 kpc poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego w odniesieniu do możliwości zarobkowych pozwanego i arbitralne przyjęcie, że mógłby on podjąć którąkolwiek z prac wymienionych w pismach Urzędów Pracy, bez względu na kwalifikacje oraz przeciwwskazania zdrowotne, a nadto pominięcie, że ewentualne podjęcie pracy w miejscowości innej niż miejsce zamieszkania pozwanego wiązałoby się z wysokimi kosztami dojazdów;

4) naruszenie art. 328 § 2 kpc poprzez pominięcie przez Sąd w uzasadnieniu wyroku wyjaśnienia, dlaczego odstąpił od ustalenia rzeczywistego zakresu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego M. C. (1) oraz pominął część twierdzeń pozwanego oraz dokumentacji medycznej pozwanego wskazującej na znacznie gorszy stan zdrowia pozwanego, niż to zostało podane w uzasadnieniu wyroku.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie renty alimentacyjnej do kwoty 100zł miesięcznie; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania; a nadto o nieobciążanie pozwanego kosztami postępowania.

W odpowiedzi na apelację pozwanego, małoletni powód działający przez matkę M. S. wniósł o jej oddalenie w całości.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Podstawę rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Odwoławczy stanowił materiał dowodowy zebrany zarówno przed Sądem I instancji, jak i przed Sądem II instancji. Sąd Rejonowy poczynił w niniejszej sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne, które nie budziły żadnej wątpliwości Sądu Okręgowego i dlatego na podstawie art. 382 kpc uczyniono je podstawą rozstrzygnięcia w postępowaniu drugoinstancyjnym. Wszechstronna ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji była zgodna z zasadami doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania i tym samym odpowiadała w pełni wymogom stawianym przez regulację art.233§1 kpc. Sąd II instancji w ograniczonym zakresie również przeprowadził postępowanie dowodowe, dopuszczając dowód z dokumentów przedstawionych zarówno przez pozwanego (k. 111-115), na okoliczność jego aktualnych możliwości zarobkowych oraz przez stronę powodową (k. 120-127), na okoliczność usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda. Przedłożone dokumenty zostały w całości uznane za wiarygodne, albowiem nie wzbudziły żadnych wątpliwości co do ich prawdziwości, a nadto nie były kwestionowane przez same strony.

Ponieważ pozwany zakwestionował wyrok Sądu I instancji jedynie w części, co do wysokości zasądzonych alimentów ponad kwotę 100zł miesięcznie, rozstrzygnięcia przez Sąd Odwoławczy wymagało jedynie to, czy zasądzona kwota alimentów (200zł miesięcznie) znajduje oparcie z jednej strony w usprawiedliwionych potrzebach małoletniego, a z drugiej w aktualnych możliwościach zarobkowych pozwanego (art.135§1 krio). Zdaniem Sądu Okręgowego, rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonym wyroku w tym zakresie jest prawidłowe.

Wbrew zarzutom apelacji, stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda. Co prawda Sąd ten nie wyszczególnił kwot częściowych, które składają się na całość usprawiedliwionych potrzeb powoda, jednak nie ma to wpływu na treść rozstrzygnięcia. Sąd I instancji trafnie ustalił, że potrzeby powoda wynoszą ponad 400zł miesięcznie, jak wskazywała to jego matka w toku postępowania i nie odbiegają one od przeciętnych kosztów utrzymania dziecka w wieku powoda. Mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego, a także fakty notoryjnie znane, stwierdzić należy, że minimalne usprawiedliwione potrzeby dziecka w wieku ok. 1 roku mieszczą się w przedziale 400-500zł miesięcznie. Nie budzi żadnych wątpliwości, że dziecko w tym wieku obciążają koszty mieszkaniowe, a nadto niezbędny jest zakup pieluch, środków higienicznych, odzieży, zabawek, itp. Powoli wprowadzane jest też podawanie artykułów spożywczych. W tym kontekście nie budzi wątpliwości, że koszt utrzymania dziecka na w/w poziomie nie jest wygórowany. Nie ma racji zatem pozwany, że Sąd I instancji zaniechał ustalenia rzeczywistych potrzeb małoletniego.

W ocenie Sądu II instancji, powyższa kwota znajduje usprawiedliwienie również w możliwościach zarobkowych rodziców małoletniego. Wskazać trzeba, że matka powoda M. S. w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe. Utrzymuje się co prawda jedynie z zasiłku z tytułu opieki nad osobą niepełnosprawną, jednak należy mieć na uwadze, że obecnie sprawuje opiekę nad dwójką małoletnich dzieci – powodem oraz M. C. (1) (lat 5), a nadto opiekuje się niepełnosprawną matką oraz pozostającą z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym siostrą matki, która również wymaga opieki. W tej sytuacji nie sposób wymagać, aby szukała dodatkowego źródła dochodu. Podkreślić w tym miejscu należy, że M. S. w znacznej części wypełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego powoda poprzez wykonywanie bezpośredniej pieczy i osobiste starania o jego wychowanie (art. 135 § 2 krip).

Zdaniem Sądu Okręgowego, kwota 200zł miesięcznie tytułem alimentów, która nie jest wygórowana, a poza tym nie pokrywa nawet połowy kosztów utrzymania małoletniego, mieści się w zakresie zarobkowych możliwości pozwanego. Wbrew stanowisku apelującego, tak Sąd I instancji, jak i Sąd II instancji nie kwestionowali przedłożonej przez niego dokumentacji medycznej, która wskazywała, iż pozwany cierpi na liczne choroby i dolegliwości. Stan zdrowia pozwanego nie jest najlepszy, co wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, jednak nie oznacza to, że jego możliwości zarobkowe nie pozwalają nałożenie na rzecz powoda kwoty 200zł tytułem alimentów. Sąd Odwoławczy w pełni zgadza się z Sądem I instancji co do tego, że pozwany, mimo swej niepełnosprawności i częściowej niezdolności do pracy, winien podjąć odpowiednie kroki zmierzające do uzyskania dodatkowych dochodów, które pozwolą mu na prawidłowe wykonywanie ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego, tak względem powoda, jak i pozostałej dwójki dzieci. W ocenie Sądu Okręgowego, pozwany aktualnie ma możliwości, aby obok otrzymywanej renty, albo nawet w jej miejsce, uzyskać takie dochody, które pozwolą na utrzymanie jego i małoletnich (w tym w szczególności powoda). Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na zarzucenie pozwanemu, że nie czyni żadnych starań (pozwany nie wykazał, aby było inaczej) celem uzyskania wyższych dochodów. W chwili orzekania przez Sąd I instancji pozwany utrzymywał się jedynie z renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 759,91zł brutto miesięcznie. Z akt sprawy wynika tymczasem, że urzędy pracy w miejscu zamieszkania pozwanego oraz w najbliższej okolicy, dysponują ofertami pracy dla osób z orzeczeniem o niepełnosprawności za wynagrodzeniem od 1.680zł brutto do 2.100zł brutto, a zatem z wynagrodzeniem znacznie przekraczającym wysokość otrzymywanej renty. Pozwany nie może zasłaniać się stwierdzeniem, że praca na zaproponowanych stanowiskach nie jest dla niego odpowiednia lub że wymaga dojazdów, albowiem przeprowadzenie wywiadów w urzędach miało na celu wykazanie, że na rynku pracy znajdują się oferty dla osób z orzeczoną częściową niepełnosprawnością. Celem zapewnienia odpowiednich warunków bytowych swoim dzieciom, pozwany winien natomiast liczyć się z koniecznością dojazdów do pracy. W tym kontekście, gołosłowne stwierdzenie pozwanego, że na rynku pracy w jego miejscu zamieszkania nie ma ofert dla niego odpowiednich, nie może być żadnym usprawiedliwieniem. Podkreślić w tym miejscu należy, że orzeczenie o częściowej niezdolności do pracy, na które powoływał się pozwany w toku postępowania, zostało wydane jedynie na okres do 11 marca 2015r. W chwili orzekania Sąd II instancji nie dysponował żadnym aktualnym orzeczeniem w tym zakresie, albowiem pozwany takiego dokumentu nie przedstawił w toku postępowania apelacyjnego.

W konsekwencji w ocenie Sądu Okręgowego zasądzona od pozwanego na rzecz małoletniego P. C. (1) kwota 200zł miesięcznie tytułem alimentów, jest kwotą odpowiednią, która spełnia wymagania określone w art. 133 § 1 krio i art. 135 § 1 i 2 krio.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc apelację pozwanego oddalił jako bezzasadną.

SSO M. Rozpędowski SSO M. Wysocki SSO A. Lewandowska